

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010110
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1315010110.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a členov senátu JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného B. W., stíhaného pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Z.z., prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. a pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 1T/32/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. októbra 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného B. W., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22.03.2018, sp. zn. 1T/32/2015, bol obžalovaný B. W. uznaný vinným zo spáchania v bode 1 trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, v bode 2 prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 a v bode 3 pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006, na skutkovom základe, že

vystupujúc ako konateľ realitnej kancelárie 1. S. - H. O., spol. s r.o., so sídlom W., O. číslo 5, v sídle tejto spoločnosti, ako aj na iných miestach v W., v období od 23. januára 2004 do 01. decembra 2009, vylákal od poškodeného S. D. finančné prostriedky pod príslubom ich investovania do kúpy a následného predaja nehnuteľností za výhodnú cenu, a za účelom zhodnotenia finančných prostriedkov poškodeného, pričom B. W. tieto peniaze prijal napriek tomu, že vedel, že tieto peniaze nepoužije na vopred dohodnutý účel a že sľubovaná možnosť investovania do nehnuteľností bola len zámienka na vylákatie finančných prostriedkov, pričom od poškodeného:

v bode 1

- dňa 10. augusta 2004 pod zámienkou kúpy bytu na W. X v W. vylákal sumu 600.000,- Sk (19.916,35,- Euro) a približne o dva týždne neskôr sumu 500.000,- Sk (16.596,96,- Euro) s tým, že v sídle spoločnosti 1. S.- H. O. s.r.o. dal vyhotoviť kúpnu zmluvu s dátumom 10.08.2004, v ktorej na strane kupujúcich vystupujú S. D. a T. D., na strane predávajúcej vystupuje G. T., ktorej predmetom mal byť prevod vlastníctva k 1. izbovému bytu číslo X na prvom poschodí bytového domu na W. 4, zapísaný na D. vlastníctva číslo XXXX, vedený na Správe katastra pre Hlavné mesto SR W., katastrálne územie A. P., hoci predávajúcej G. T. táto zmluva predložená k podpisu nebola, a ani o jej existencii nevedela, -dňa 20. novembra 2004 vylákal sumu 200.000,- Sk (6.638,78,- Euro) pod zámienkou vyplatenia dlhu za plyn v rodinnom dome W.- S., nakoľko by sa predaj domu nemohol zrealizovať, čím poškodenému S. D. spôsobil škodu vo výške 1 100 000,- Sk (36 513,31,- Euro),

v bode 2

- dňa 14. augusta 2008 pod zámienkou vyplatenia kolkov potrebných na kúpnu zmluvu vylákal od poškodeného S. D. sumu 41.000,- Sk (1.360,95,- Euro), čím poškodenému S. D. spôsobil škodu vo výške 41.000,- Sk (1.360,95,- Euro),

v bode 3

- v októbri 2009 pod zámienkou vyplatenia právnikov vylákal od poškodeného sumu 1.500,- Euro, s tým, že S. D. dňa 28.októbra poukázal sumu 1.500,- Euro na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, patriaci T. W., manželke obvineného B. W.,

- dňa 01. decembra 2009 pod zámienkou vyplatenia právnikov vylákal sumu 3.300,- Euro, pričom v ten istý deň poškodený S. D. poukázal sumu 3.300,- Euro na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, patriaci T. W., manželke obvineného B. W.,

čím poškodenému S. D. spôsobil škodu vo výške 4.800,- Euro,

Za to bol obžalovanému podľa § 250 ods. 1 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. (účinného v čase spáchania skutku) uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, pričom podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. , § 59 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. (účinného v čase spáchania skutku) bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody voči poškodenému S. D. vo výške 42 674,26 Eur a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného S. D. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Naproti tomu bol obžalovaný B. W. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava, sp. zn. 1Kv 20/15/1100, zo dňa 03.02.2015, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, na tom skutkovom základe, že

vystupujúc ako konateľ realitnej kancelárie 1. S. - H. O., spol. s r.o., so sídlom W., O. číslo 5, v sídle tejto spoločnosti, ako aj na iných miestach v W., v období od 23. januára 2004 do 01. decembra 2009, vylákal od poškodeného S. D. finančné prostriedky pod príslubom ich investovania do kúpy a následného predaja nehnuteľností za výhodnú cenu, a za účelom zhodnotenia finančných prostriedkov poškodeného, pričom B. W. tieto peniaze mal prijať napriek tomu, že vedel, že tieto peniaze nepoužije na vopred dohodnutý účel a že sľubovaná možnosť investovania do nehnuteľností bola len zámienka na vylákatie finančných prostriedkov, pričom od poškodeného:

- dňa 23. januára 2004 mal vylákať sumu 400.000,- Sk (13.277,57,- Euro) pod zámienkou výhodnej kúpy bytu po neplatičoch, ktorý sa mal nachádzať v W. v miestnej časti F. W.,

- dňa 28. januára 2004 mal vylákať sumu 500.000,- Sk (16.596,96,- Euro) pod zámienkou výhodnej kúpy bytu po neplatičovi v Bratislave,

- dňa 10. marca 2004 mal vylákať sumu 200.000,- Sk (6.638,78,- Euro) pod zámienkou výhodnej kúpy bytu po neplatičoch v nezistenej lokalite,

- dňa 20. apríla 2004 mal vylákať sumu 200.000,- Sk (6.638,78,- Euro) ako doplatok k sume zo dňa 10. marca 2004 na kúpu bytu v nezistenej lokalite po neplatičoch,

- dňa 30. apríla 2004 mal vylákať sumu 700.000,- Sk (23.235,74,- Euro) na kúpu rodinného domu v W., miestnej časti S.,

- dňa 31.mája 2004 mal vylákať sumu 936.000,- Sk (31.069,51,- Euro) pod zámienkou vyplatenia exekútora na vyššie uvedený dom v W. - S., čím poškodenému S. D. mal spôsobiť škodu vo výške 2.936.000,-Sk (97.457,34 Euro),

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti rozsudku podali odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný (čo do výroku o náhrade škody) a prokurátor (čo do výroku o vine a treste) s tým, že prokurátor zobral odvolanie späť, pričom späťvzatie odvolania prokurátorom zobral na vedomie predseda senátu odvolacieho súdu uznesením zo dňa 03.09.2018, sp. zn. 4To/78/2018 a pokiaľ sa týka odvolania obžalovaného, toto bolo odôvodnené obhajcom nasledovne:

Z vykonaného dokazovania, či už v prípravnom konaní a následne opakovane na hlavných pojednaniach, konaných pred prvostupňovým súdom, najmä z výsluchov obžalovaného, poškodeného a predvolaných svedkov a predložených listinných dôkazov má za to, že skutky, ktoré sú kladené obžalovanému za vinu sa preukázateľne nestali v rozsahu odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, resp. ich nespáchal obžalovaný, ktorý síce priznal prijatie určitej sumy peňazí, cca 400.000,- Sk, ktoré mu však poškodený poslal na účet vtedajšej manželky, ale boli to klasické bezúročné pôžičky medzi fyzickými osobami, predmet pôžičky bol použitý na osobné účely obžalovaného, a nemalo

to súvis so žiadnymi nehnuteľnosťami ako to opakovane tvrdil poškodený, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní. Čo sa týka subjektívnej stránky konania obžalovaného, podľa právneho názoru súdu prvého stupňa obžalovaný konal v priamom úmysle, pretože konal úmyselne tak, že predstieral svoju oprávnenosť na vykonanie prevodu bytu a zabezpečenia jeho kúpy, pričom súčasne musel vedieť, že tak spôsobí škodu na majetku poškodeného subjektu. S týmto právnym názorom súdu prvého stupňa sa obhajca nestotožňuje, pretože podľa vyjadrenia obžalovaného, svedkyne T. W., ako aj ďalších svedkov vyplynulo, že obžalovaný si financie od poškodeného požičal na osobné potrebu, nikdy nie za účelom predstieranej investície do kúpy nehnuteľnosti. Taktiež obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 24.06.2015 uviedol, že z požičaných peňazí vrátil poškodenému sumu 50.000 - 70.000,- Sk koncom kalendárneho roka 2009 za účasti svedka O. W.. Túto skutočnosť potvrdil aj sám svedok O. W. v prípravnom konaní, že raz videl, ako B. (obžalovaný) odovzdal poškodenému S. D. sumu 80.000,- Sk a potvrdil, že obžalovaný s poškodeným boli kamarátmi, ktorí spolu chodili po bordeloch a navzájom si požičiavali peniaze. Obžalovaný taktiež vypovedal pred orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 23.06.2012, že nikdy nedošlo k spolupráci s poškodeným ohľadom obchodovania s realitami, nie je taktiež pravda, že by mu sprostredkoval nejaký obchod s nehnuteľnosťami a na hlavnom pojednávaní taktiež obžalovaný vyhlásil pred konajúcim súdom, že sa cíti byť nevinný zo skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu a sumu, ktorú si požičal od poškodeného na osobné účely je ochotný splácať k rukám poškodeného.

Poškodený S. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal s určitými výnimkami zhodne ako v prípravnom konaní, pričom vypovedal, že o údajných finančných sumách, ktoré od neho vylákal obžalovaný, nemá žiadne potvrdenie, pričom vypovedal pred súdom, že ako súkromný podnikateľ, keď poskytuje svoje podnikateľské služby ako elektromontér je samozrejmé, že v prípade prevzatia finančných prostriedkov za svoje služby vždy vystaví potvrdenie o prevzatí konkrétnej finančnej sumy, pričom priznal, že pracoval aj na väčších zákazkách za väčšie sumy, tak je vysoko nepravdepodobné, že keď poskytoval údajné finančné prostriedky na obchodovanie s nehnuteľnosťami si nevypýtal od obžalovaného potvrdenie o prijatí tej ktorej konkrétnej sumy s konkrétnym dátumom úhrady. Poškodený v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne vypovedal, že dňa 30.04.2004 odovzdal obžalovanému sumu 700.000,- SK za účelom kúpy rodinného domu v katastrálnom území Trnávka, pričom na obhliadke uvedenej nehnuteľnosti boli štyri osoby, on, obžalovaný, svedok O. W. a P. (jednalo sa pravdepodobne o svedka P. P.), pričom svedok O. W. vo svojej výpovedi v procesnom postavení svedka dňa 04.06.2012 uviedol, že sa nikdy nechcel podieľať na kúpe žiadneho domu na S., žiadne peniaze na kúpu toho domu nikomu nedal a ani nikdy nevidel, že by obžalovanému niekto dával peniaze, nevie o tom nič uviesť. Toto isté potvrdil aj pri konfrontácii svedka s poškodeným, konanej dňa 12.03.2013. Taktiež spomínaný svedok P. P. v procesnom postavení svedka vypovedal v prípravnom konaní, že nikdy nebol svedkom toho, že by poškodený odovzdával peniaze obžalovanému a nespomína si, že by v prítomnosti poškodeného bol obhliadať nejaký dom na S.. Poškodený v prípravnom konaní vypovedal, ako cituje aj obžaloba, že dňa 30.04.2004 išiel do banky so svedkom T. P., ktorý následne vybral zo svojho osobného účtu sumu 700.000,- Sk a dali ich spoločne obžalovanému na parkovisku firmy U. control v W. na X. ulici, potvrdenie si nevypýtali. Svedok T. P. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 12.07.2012 v prípravnom konaní vypovedal, že nikdy s poškodeným na parkovisku na uvedenej ulici nebol, uviedol, že s poškodeným v aute nikdy nesedel, peniaze mu požičal, pretože vedel, že poškodený podniká a celkom úspešne a poškodený mu povedal, že má nejaký akútny problém vo svojej firme a potrebuje na kratšiu dobu požičať peniaze, následne ich od poškodeného vymáhal súdnou cestou a v exekučnom konaní. Túto svoju výpoveď potvrdil aj pri konfrontácii svedka a poškodeného dňa 12.03.2013. Na hlavnom pojednávaní na otázku obhajcu, aby konkretizoval skutočnosť, že na odovzdávaní finančnej sumy 700.000,- Sk bol prítomný svedok T. P. poškodený uviedol, že T. P. bol prítomný pri odovzdávaní sumy 500.000,- Sk a nie 700.000,- Sk. Tu obhajca poukázal na značné rozpory v jednotlivých výpovediach poškodeného, ktoré nikdy nepodporili ani svedkovia, ktorých poškodený sám navrhoval, uvádzal a konkretizoval, poškodený nikdy nevedel konkretizovať sumu peňazí, ktoré odovzdal obžalovanému, preto ustáliť výšku spôsobenej škody zo strany obžalovaného je pri proklamovanej zásade in dubio pro reo takmer nemožné bez vyvolania akýchkoľvek pochybností. Taktiež je zarážajúce a nevierohodné prehlásenie poškodeného, že obžalovanému dával peniaze za účelom kúpy nehnuteľností, keď poškodený spolu s manželkou a svedkyňou T. D. nemal zrušené BSM a nedisponoval ani Notárskou zápisnicou o zúžení rozsahu BSM, ako aj svedkyňa T. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si nespomína, že by niekedy dávala poškodenému nejaké splnomocnenie na kúpu nejakých nehnuteľností. Taktiež svedkyňa T. D. uviedla, že vedela o manželových finančných problémoch a súdnych sporoch. Svedkyňa T. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že finančné prostriedky, ktoré prišli na jej osobný účet, boli finančné prostriedky od poškodeného, ktoré použil jej manžel na osobnú potrebu, pretože v tom čase obžalovaný nemal

vedený účet v banke v rámci SR. K výpovedi svedka I., ktorého výpoveď cituje súd prvého stupňa, dáva obhajca odvolaciemu súdu na vedomie, že nemôže byť procesné použitá výpoveď tohto svedka, keďže vystupoval v procesnom postavení poškodeného v inom trestnom konaní proti obžalovanému, v ktorom bol obžalovaný aj právoplatne uznaný vinným, takže jeho svedeckú výpoveď nemožno hodnotiť ako vierohodnú, pre jeho vnútornú pohnútku voči obžalovanému. Obhajca taktiež namieťa tvrdenie súdu prvého stupňa, že skutočnosť, že obžalovaný vylákal finančné prostriedky v sume 600.000,- Sk a 500.000,- Sk je preukázaná mimo iného aj výbermi finančných prostriedkov z banky, kde sa obhajcom poukazuje na skutočnosť, že poškodený S. D. veľmi často navštevoval erotické salóny v W., o čom sa zmienil aj vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní a je preto nepreukázateľné, že výbery z bánk boli za účelom investovania financií obžalovanému a nie za účelom výplaty prípadne dlžných súm poškodeného S. D., ktoré vznikli návštevou erotických salónov. Čo sa týka výšky náhrady škody, súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenému S. D., nakoľko si poškodený uplatnil škodu riadne a včas, obhajca však zastáva právny názor, že neexistuje príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou, protiprávnym konaním obžalovaného a výškou spôsobenej škody. Konaním obžalovaného nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ani k naplneniu prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 ani pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2016, rozsiahlym dokazovaním či už v prípravnom konaní ani na hlavných pojednávaniach, konaných pred súdom prvého stupňa nebolo preukázané spáchanie škody zo strany obžalovaného v takej výške, k náhrade akej ho zaviazal súd prvého stupňa. Pri uplatňovaní proklamovanej zásady trestného práva „in dubio pro reo“, v pochybnostiach v prospech obvineného, žiada obhajca odvolací súd, aby postupoval podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku a aby sám rozhodol rozsudkom. /

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 19.07.2018 s tým, že ešte pred zrealizovaním verejného zasadnutia predseda senátu odvolacieho súdu zobral na vedomie späťvzatie odvolania prokurátora a súčasne vyzval (s ohľadom na určitú nejasnosť odôvodnenia odvolania) obhajcu o jednoznačné stanovisko k opravnému prostriedku s tým, že obhajca v písomnom podaní potvrdil, že odvolanie obžalovaného smeruje len voči výroku o náhrade škody s návrhom, aby odvolací súd tento výrok zrušil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 11.10.2018 obhajca obžalovaného zotrval na písomne podaných argumentoch odvolania čo do výroku o povinnosti nahradiť škodu a navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o náhrade škody a sám rozhodol spôsobom, že zaviazá obžalovaného k náhrade škody vo výške 13.277,50 eur.

Prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí nezúčastnil - súhlasil s vykonaním verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným vo výroku o náhrade škody, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a

správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o náhrade škody, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov a strany trestného konania boli následne aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a odvolací súd k postupu prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd pri vykonávaní dokazovania s tým, že vykonané dôkazy v prípravnom konaní a v konaní pred prvostupňovým súdom smerujú k záveru, že bolo nepochybné, že sa stali skutky, uvedené v obžalobe, tieto napĺňajú všetky zákonné znaky vyššie uvedenej trestnej činnosti a dopustil sa ich obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenému S. D. odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podmienkou na rozhodnutie súdu podľa tohto ustanovenia je, že:

- a) obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu,
- b) škoda vznikla jeho zavinením v dôsledku spáchaného trestného činu,
- c) ide o škodu uvedenú v § 46 ods. 1,
- d) nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas na to oprávnenou osobou (z návrhu musí byť zrejmé, z akého dôvodu a v akej výške sa náhrada požaduje),
- e) uplatnený nárok má podklad v príslušných hmotnoprávných predpisoch,
- f) priznaniu nároku nebráni žiadna zákonná prekážka (napr. nemožnosť jeho priznania pre premlčanie).

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

V danom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že podľa výsledkov dokazovania z prípravného konania a hlavného pojednávania (podľa obsahu spisového materiálu) škoda v prípade skutkov vedených pod bodmi 1/, 2/ a 3/ predstavuje čiastku 49.313 eur s tým, že v konečnom dôsledku, prvostupňový súd v rámci rozsudku zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenému škodu vo výške 42.674,26 eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodeného na civilný proces.

S poukázaním na vyššie uvedené znenie zákonného ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku a na okolnosť, že obžalovaný bol uznaný za vinného z trestného činu, škoda vznikla jeho zavinením v dôsledku spáchaného trestného činu, ide o škodu uvedenú v § 46 ods. 1, nárok na náhradu škody bol uplatnený riadne a včas na to oprávnenou osobou, uplatnený nárok má podklad v príslušných hmotnoprávných predpisoch a priznaniu nároku nebráni žiadna zákonná prekážka, postup prvostupňového súdu bol správny, pokiaľ rozhodol o povinnosti obžalovaného spôsobiť škodu nahradiť, hoci odvolací súd poukazuje na okolnosť, že skutočná škoda v rámci skutkov pod bodmi 1/, 2/ a 3/ predstavuje škodu ešte o 6.638,78 eur vyššiu, t. j. celková škoda v rámci uvedených bodov skutkovej vety napadnutého rozsudku predstavuje čiastku nie v rozsahu, ako bola priznaná jej náhrada - 42.674,26 eur, ale predstavuje čiastku 49.313 eur. Súčasne je však potrebné dodať, že odvolanie bolo podané len

obžalovaným čo do výroku o náhrade škody a aj v tomto prípade platí zásada zákazu „reformatio in peius“, teda zákaz zmeny k horšiemu v neprospech obžalovaného, pokiaľ bolo podané odvolanie len ním a v jeho prospech.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil relevantný dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto podané odvolania ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.